

Lukács 14

¹Amikor egyszer szombaton bement Jézus a farizeusok egyik vezetőjének a házába ebédelni, azok figyelték őt. ²Íme, ott egy vízkóros ember került elébe. ³Ekkor Jézus megkérdezte a törvénytudóktól és a farizeusoktól: Szabad-e szombaton gyógyítani, vagy nem? ⁴De ők hallgattak. Erre megérintette a beteget, meggyógyította és elbocsátotta. ⁵Hozzájuk pedig így szólt: Ha közületek valakinek a fia vagy ökre szombaton esik a kútba, vajon nem húzza-e ki azonnal? ⁶Nem tudtak erre mit felelni.

A főhelyek válogatása

⁷Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, amikor látta, hogyan válogatják a főhelyeket: ⁸Ha valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy nálad érdemesebb embert is meghívott. ⁹És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: Engedd át neki a helyed! – akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni. ¹⁰Hanem ha meghívnak, menj el, ülj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki meghívott, így szóljon hozzád: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz minden asztaltársad előtt. ¹¹Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.

Vendéglátás viszonzás nélkül

¹²Azután szólt Jézus ahhoz is, aki őt meghívta: Ha ebédet vagy vacsorát készítesz, ne a barátaidat hívd meg, ne is a testvéreidet, a rokonaidat vagy a gazdag szomszédaidat, nehogy viszonzásul ők is meghívjanak téged. ¹³Hanem ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, ¹⁴és boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor.

A nagy vacsora (Mt 22,1-10)

¹⁵Mikor pedig ezt az egyik vendég meghallotta, így szólt hozzá: Boldog az, aki Isten országának vendége. ¹⁶Ő pedig a következőképpen válaszolt: Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. ¹⁷A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van! ¹⁸De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzenté neki: Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem! ¹⁹A másik azt mondta: Öt pár ökröt vettem, megyek, hogy lássam, mit érnek. Kérlek, ments ki engem! ²⁰Megint egy másik azt mondta: Most nősültem, azért nem mehetek. ²¹Amikor visszatért a szolga, jelentette mindezt urának. A ház ura ekkor megharagudott, és ezt mondta szolgájának: Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat! ²²A szolga aztán jelentette: Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely. ²³Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam. ²⁴Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.

Önmegtagadás és kereszthordozás (Mt 10,37-38)

²⁵Nagy sokaság ment vele, és ő feléjük fordulva így szólt: ²⁶Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, az nem lehet az én tanítványom. ²⁷Ha valaki nem hordozza a maga keresztyét, és nem jön utánam, az nem lehet az én tanítványom.

A toronyépítés, a hadba vonulás, a megízetlenült só (Mt 5,13; Mk 9,49-50)

²⁸Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig? ²⁹Nehogy – miután alapot vetett, de nem tudta befejezni – gúnyolni kezdje mindenki, aki látja, ³⁰és ezt mondja: Ez az ember építkezni kezdett, de nem tudta befejezni.

³¹Vagy ha egy király elmegy, hogy harcba bocsátkozzék egy másik királlyal, vajon nem ül le előbb, és nem tart tanácsot arról, hogy szembeszállhat-e tízezer élén azzal, aki húszezerral jön ellene? ³²Mert ha nem, akkor követséget küld, amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket. ³³Így tehát, aki közületek nem mond le minden vagyonáról, az nem lehet az én tanítványom.

³⁴Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan tudják azt visszaadni? ³⁵Sem a földre, sem a trágyadombra nem való: tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!

Az Ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Jézus újra beteget gyógyít szombaton, és megszólják miatta. Te honnan tudod, mikor balgaság és mikor bizonyágtétel egy-egy szavad / cselekedeted? Tudsz mindkét esetre példát mondani az életedből?
2. A 15-24. versekben egy meghívás példázatát mondja el Jézus. Mit tanulhatunk ebből Istenről? Te melyik szereplővel tudsz azonosulni? Miért?
- 3.
4. A 26. vers elég radikális kijelentés. Hogyan tudod értelmezni?
5. Van valami, ami fontosabb számodra, az Istennel való kapcsolatnál? Miért?
6. Mi történne az életeddel, ha a számodra fontos dolgok megmaradnának, de Isten kilépne belőle?
7. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Gondolkodj el, mi fontos az életedben, és kérd az Urat, hogy tegye rendbe a sorrendet!